

en større No. og et større Sammenhold i Tankerne, og at Underviisningen i Regelen maa antages at bære rigeligere Frugter, naar den gives om Vinteren end om Sommeren med dens mangehaandede forffjellige Udspreddelse, som fængsle Tanken. Det er disse Betragtninger, der afholde mig fra at stemme for Lovforslaget, og som jeg vil bede de Herrer at overveie. Jeg indrømmer villigen, at det vilde være en Fordeel, om man ved at faae bestemt Confirmation to Gange om Aaret, derved kunde blive fri for al Tale om Alders Dispensation, men jeg skal kun hertil sige, at paa mange Steder, hvor der er faa Confirmanter, vilde Forberedelsen lide ved, at der kom et alt for ringe Antal tilstede; thi en god Underviisning hindres ikke alene ved, at der er for mange, men ogsaa ved, at der er faa; en samlet Underviisning af Flere bringer mere Liv under selve Underviisningen tilveie. Det er disse Betænklichkeiten, som bevæge mig til at stemme mod Lovforslaget, men som jeg vil bede de ærede Medlemmer af Thinget at overveie — om end jeg efter den Stemning, som jeg troer, der er i Thinget, maa antage, at Lovforslaget vistnok vil gaae over til 2den Behandling.

Udsættelse: Ja, det vil jeg haabe, uagtet det gjør mig ondt, at det ikke ogsaa kan vinde det ærede Medlems Stemme for sig; jeg skal gjøre Alt, hvad der staar i min Magt, for at hjælpe dette Forslag, ikke alene til 2den, men ogsaa til 3die Behandling, idet jeg er fuldt overbevist om, at det er det simpelle Retfærdighedsstræv her gjøres paa Befolkningens Vegne. Hvad angaaer den sidste Deel af Lovforslaget, § 2, som omhandler Confirmationen, da anseer jeg den i sig selv for mindre vigtig; men jeg troer ikke, at de Grunde, som den ærede sidste Taler har anført mod den, ere holdbare. Derfor han havde sagt, at han til den sidste Behandling som Udsættelsesforslag vilde foreslaae, at en enkelt Confirmand ikke skulde antages til at nyde Underviisning og fremmes til Confirmation om Sommeren, men, at der dertil idetmindste skulde udfordres to eller tre, da der jo hører 3. til et Collegium, saa kunde de Grunde, som han hævdede fra en mere samlet Underviisnings-

Bærd, ligeoverfor den, som kun angaaer en enkelt, maaskee være rigtige. Jeg nægter aldeles ikke, at Kappelysten mellem de forffjellige Personer, som paa eengang ere tilstede ved Underviisningen, kan have sin gode Side, ligesom jeg heller ikke nægter, at den Omstændighed, at Læreren befinder sig ligeoverfor forffjellige Individuer, som han skal tilfredsstille paa eengang, skærper hans Opmærksomhed og lærer ham ved Børnens forffjellige Opfatningsmaade selv at see Sagen forffjellig og finde forffjellige Maader at gjøre den mere tilgængelig og begribelig paa; men det beroer altsaa jo kun paa, at der er Flere, der behøves ikke Mange dertil, saaat denne Grund efter min Formening ikke er god. Hvad den anden Grund angaaer, at Sindet skulde være mere tilgængeligt for alvorlig Overveielse om Vinteren end om Sommeren, da forekommer dem mig meget tvivlsom, da det meget beroer paa Individualiteterne, om et Barn ved at befinde sig vel ved at gjøre sin Gang derhen, hvor han skal nyde sin Religionsunderviisning og være i et lystigt Rum, uden at være trykket af Hede, ikke skulde kunne samle sine Tanker ved Underviisningen ligesaagodt, som naar han blev indklemmet med Mange i en snæver Stue, naar han maaskee selv er vaad og kold, naar han kommer til Stedet, og har havt en lang Vej at gaae, og maaskee skal gaae hjem i Mørke — thi undertiden holdes Underviisningen paa en saadan Tid — og det er tvivlsomt, om det mere spreder Sindet underveis at lege med Kornblomster eller slaaes med Sne — det troer jeg ikke egentlig har noget Væsentligt paa sig. Det er ogsaa kun henkastet som en Mulighed, og jeg troer ikke, at dette Forhold kan bedømmes derfra; men jeg troer, at vi ganske simpelt maa see paa, hvad der er meest skikket for Almuesmanden, hvad der berøver ham mest Tid og hvad der tidligen sætter Barnet, der henhører til den fattigere Deel af Almuesklassen, istand til, uanfægtet af alle de Vaand, som man paalægger den og maa paalægge den til en vis Grad, at kunne gaae ud i Livet og erhverve sit eget Ophold og befrie sine Forældre fra den Byrde, som de indtil den Tid vanskelig kunne bære, og som de, efterhaanden som Barnet ældes,